

پلتفرم‌ها خصوصاً نماوا یا چالش‌های متعددی از جمله کمبود محتوای باکیفیت، سیاست‌های نامناسب در جذب ستاره‌های سینما و تولید پروژه‌های نیمه‌تمام مواجه‌اند که باعث نارضایتی مخاطبان و کاهش رقابت‌پذیری آن در شبکه نمایش خانگی شده است.

به گزارش تسنیم، مدیران وقت صدا و سیما در چند سال گذشته تصمیم گرفتند تعداد شبکه‌های تلویزیونی را افزایش دهند. برخی از منتقدان همان زمان‌ها هشدار دادند که هر افزایشی ممکن است خطراتی به همراه داشته باشد؛ آیا کیفیت می‌تواند هم‌زمان با کمیت پیش برود؟ کم‌کم این ضعف‌ها خود را نشان دادند؛ زمانی که صحبت از یک چاه ویل به نام «کنداکتور» می‌شد و بسیاری از شبکه‌ها نمی‌دانستند چگونه باید این فضا را مدیریت کنند. به همین دلیل، شتاب‌زدگی در ساخت سریال‌ها به اوج خود رسید.

در فصل جدید مدیریتی صدا و سیما (دوران تحول)، تا حدی این مسئله سامان یافت و دیگر قرار نیست همه شبکه‌ها سریال پخش کنند. به عبارت دیگر، یک مدیریت کنداکتوری منطقی در دستور کار قرار گرفت. حال این نابسامانی کنداکتور به شبکه‌ک نمایش خانگی سرایت کرده است و این آسیب از زمانی آغاز شد که کمیت جای کیفیت را در شبکه‌ک نمایش خانگی گرفت. در حالی که اینجا شرایط با تلویزیون متفاوت است؛ یکی از مهم‌ترین تفاوت‌ها در پرداخت هزینه‌ها توسط مخاطبان است. مخاطبان یا اشتراک را مستقیماً از پلتفرم خریداری می‌کنند، یا از فضاهای اینترنتی دیگر به تماشای برنامه یا سریال می‌پردازند.

به هر حال، هزینه اینترنت توسط مخاطبان امروز پرداخت می‌شود که در کنار کندی و مشکلات عدیده‌اش، گران هم شده است. همچنین شاهد افزایش هزینه‌های اشتراک پلتفرم‌ها نیز بوده‌ایم. در عین حال، تعداد آثار درخوری که به چشم می‌خورند، به انگشتان یک دست هم نمی‌رسد. این انتقادها شاید در کنار فیلمو و فیلمنت، بیشتر متوجه نماوا شود. نماوا پلتفرمی است که در سال ۱۳۹۳ کار خود را آغاز کرد و با سرمایه‌گذاری در ساخت فیلم سینمایی «جنگ جهانی سوم»، که گویاز بین‌المللی زیادی را کسب کرد، بیشتر شناخته شد. همچنین در حوزه سرمایه‌گذاری در فیلم‌های سینمایی، به کمدی «قیف» رضا عطاران رسید که منتقدان آن را اثری ضعیف دانستند.

در حوزه سریال‌سازی نیز فراز و نشیبی در نماوا رخ داد؛ از «خاتون» و «قروباغه» و آثار مشترکی همچون «کتور» و «مهمونی»، تا «سوسف» و «جادوگر»، «سرگیجه»، «شبکه مخفی زنان» و «نویت لیلی». در زمینه برنامه‌سازی هم با «هم‌رفیق» اثر قابل قبولی از خود نشان داد، اما «کنسرتینو» علیرضا عصار، «پیشگو» پژمان جمشیدی و «هفت‌خوان» محمدرضا گلزار نتوانستند موفقیت

موسیقی فولک ایرانی نه تنها یک هنر بلکه بخشی از هویت فرهنگی مردم ایران است؛ هویتی که نسل جوان به آن توجه ندارند و مسیر پیش‌رو آن را به دست فراموشی می‌سپارد.

به گزارش فارس موسیقی فولک ایرانی، که به آن موسیقی محلی یا موسیقی سنتی نیز گفته می‌شود از قرن نوزدهم وارد اصطلاحات موسیقی شده است که نسل به نسل منتقل شده است. این موسیقی یکی از غنی‌ترین و متنوع‌ترین بخش‌های فرهنگ موسیقی ایران است که به طور عمده در مناطق مختلف کشور و در میان اقوام و گروه‌های مختلف اجتماعی شکل گرفته و هر منطقه ویژگی‌ها و سبک‌های خاص خود را دارد.موسیقی فولک نوعی از موسیقی سنتی و روستایی است که اصالتا نسل در نسل در خانواده‌ها و گروه‌های کوچک سینه به سینه نقل شده است.

معمولا موسیقی فولک همانند ادبیات فولک به صورت شفاهی زنده است. این موسیقی به جای خواندن، از طریق شنیدن آموخته می‌شود و معمولا برای ساخت قطعات آن از آلات موسیقی بومی استفاده می‌شود.به معنای مردمان است و به مردم عادی انگلستان اشاره دارد. افرادی که افسانه‌ها و داستان‌ها را از طریق شعر به نسل‌های بعد منتقل کردند و قادر به چاپ کتاب‌هایی در این خصوص نبودند.تنوع منطقه‌ای یکی از ویژگی‌های مهم موسیقی فولک است؛ ایران به دلیل وسعت جغرافیایی و تنوع قومی، دارای انواع مختلفی از موسیقی

روایت «بنجاه سال عاشقی» یک خوشنویس در یک نمایشگاه

نمایشگاه خوشنویسی فاتح عزت‌پور با عنوان «بنجاه سال عاشقی» در پردیس سینما گالری ملت برپا می‌شود.

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص

آگهی تغییرات شرکت سهامی خاص اکسون تجارت امین به شناسه ملی ۱۴۰۱۱۶۹۵۲۸ و به شماره ثبت ۶۰۷۶۷۷ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده مورخ ۱۴۰۳/۰۹/۲۰ تصمیات ذیل اتخاذ شد خانم سمیرا جعفرزاده به شماره ملی ۰۰۵۸۱۸۸۴۱۱ به سمت عضو اصلی هیئت مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۹ آقای فرشید جعفرزاده به شماره ملی ۰۰۷۳۲۴۴۱۷ به سمت مدیرعامل تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۹ و به سمت رئیس هیئت مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۹ خانم سارا جنگی به شماره ملی ۰۰۷۹۳۹۶۳۳۴۴ به سمت نایب رئیس هیئت مدیره تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۹ انتخاب گردیدند . کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهد آور شرکت از قبیل چک ، سفته ، پروات ، قرارداده‌ها عقود اسلامی و همچنین کلیه نامه های عادی و اداری با امضاء مدیر عامل به تنهایی همراه با مهر شرکت معتبر می باشد. خانم افسر بزرگار به شماره ملی ۰۰۴۳۷۹۲۲۰۰ به سمت بازرس اصلی تا پایان سال مالی و آقای محمد خلوصی به شماره ملی ۱۲۱۰۱۲۱۳۳۹ به سمت بازرس علی البدل تا پایان سال مالی انتخاب گردیدند.
ترانزنامه و حساب سود و زیان سال مالی ۱۴۰۲ به تصویب رسید.
روزنامه کثیرالانتشار سیاست روز جهت نشر آگهی های شرکت تعیین گردید.

سازمان ثبت اسنادو املاک کشور

اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری تهران (۱۸۶۲۷۷)

چشمگیری کسب کنند. (گزاره‌ی که برای اولین بار اجرای تلویزیونی را در «برنده باش» تجربه کرده بود، در «هفت خوان» نوعی افول را به نمایش گذاشت.) هرچند نماوا در این مدت تلاش کرد با آثار مشترک و تولید یک الف ویژه به نام «سوشون» و حتی یک کار آسیب‌شناسانه به نام «غربت»، توجه کاربران ایرانی را جلب کند و از رقابت با سایر پلتفرم‌ها مانند فیلمو و فیلم‌نت عقب نماند، اما برخی ضعف‌ها و مشکلات در روند تولید، پخش و برنامه‌ریزی‌های نماوا به وضوح قابل مشاهده و نیازمند بررسی و تحلیل دقیق است.

۱. پروژه‌های نیمه‌تمام و بی‌سرانجام

یکی از مشکلات برجسته در پلتفرم نماوا، پروژه‌هایی است که اعلام شده‌اند در حال ساخت هستند، اما به دلیل مشکلات مختلف از جمله مسائل مالی، مشکلات تهیه‌کنندگان یا دلایل دیگر، به سرانجام نمی‌رسند. سریال «جنگل آسفالت» نمونه‌ای از این دست پروژه‌هاست که اسماعیل عقیقه، تهیه‌کننده آن، خبر از ادامه ساخت و پیشرفت آن داد. اما چندی بعد، خبری در فضای رسانه منتشر شد که حاکی از توقف پیش‌تولید این سریال به دلیل مشکلات مالی بود. گزارش‌ها حاکی از آن است که برخی از عوامل این پروژه در حال مذاکره با پلتفرم فیلم‌نت هستند تا امتیاز ادامه ساخت «جنگل آسفالت» را از نماوا خریداری کنند. با این حال، نه نماوا و نه فیلم‌نت هیچ موضع رسمی نسبت به این موضوع اتخاذ نکردند.

در نهایت، خبری از این سریال و سرانجام آن در دست نیست. نکته‌ای که در این بخش اهمیت ویژه‌ای دارد، توجه به حقوق مخاطبان است که به نظر می‌رسد برای مدیران این پلتفرم اولویت چندانی نداشته باشد. «جنگل آسفالت» هم به جمع پروژه‌های نیمه‌تمامی پیوسته است که تکلیف‌شان هنوز در شبکه نمایش خانگی روشن نشده است.

۲. مسائل مالی و دستمزدهای عجیب

یکی دیگر از مسائل مطرح در پلتفرم نماوا، دستمزدهای بالا و گاه غیرمنطقی برخی از سریال‌هاست که به طور شفاف اطلاع‌رسانی نشده‌اند. سریال «آزازیل» به کارگردانی حسن فتحی نمونه‌ای از این پروژه‌هاست که با آن ادعاهایی پیرامون دستمزدهای بازیگران و اعداد و ارقام عجیب و غریبی در خصوص تولید مطرح شد. این وضعیت موجب شد تا بسیاری از منتقدان به نحوه تخصیص منابع مالی در نماوا اعتراض کنند و عبارتی به سه طور مکرر در فضای نقد شنیده شود: «دستمزدها گزاف، اما محتواها ضعیف»!

دعوا بر سر ستاره‌ها

همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، بحث دستمزدهای بالا و ادعاهایی که در فضای مجازی پیرامون آن مطرح شد، همچنان ادامه‌دار است. از دستمزدهای پیمان معادی و

چالش‌های شبکه نمایش خانگی

دستمزدهای نجومی با سریال‌های ضعیف!

پریناز ایزدیار گرفته تا بابک حمیدیان و مریلا زارعی، بحث دستمزدهای عجیب و غریب در شبکه‌ک نمایش خانگی بارها مطرح شده و این نابسامانی در مدیریت پرداخت دستمزدها به عوامل و بازیگران همچنان در میان پلتفرم‌ها به چشم می‌خورد.

نوعی نگاه سستارهبازی در رأس پلتفرم‌ها مشاهده می‌شود که به قصد جذب ستاره‌های سینما، آنان را با دستمزدهای کلان به نمایش خانگی می‌کشاند. حتی به تازگی محمدحسین مهدویان در گفت‌وگویی به رقابت پلتفرم‌ها بر سر جذب ستاره‌ها اشاره کرده است. افزایش نجومی دستمزد بازیگران در نمایش خانگی باعث شده تا دستمزد آنان در سینما نیز بالا برود و از سوی دیگر، تهیه‌کنندگان تلویزیون به این نابسامانی و رفتار نامتعارف در پرداخت حقوق و دستمزد در شبکه نمایش خانگی انتقاد دارند.

فارع از صحت و سقم ارقام میلیاردی عجیبی که درباره سریال «آزازیل» منتشر می‌شود، نکته‌ای که حائز اهمیت است این است که آیا ساخت هر قسمت به قیمت حدوداً ۶ میلیارد تومان برای این مجموعه یا دیگر سریال‌ها، به معنای ارائه مفاهیم ناب و ارزشمند به مخاطب است؟ آیا نماوا توانسته است به اهداف خود در این سرمایه‌گذاری‌ها دست یابد؟ اساساً چقدر از این ستاره‌بازی‌های مدیران پلتفرم‌ها حقیقت دارد؟ این‌ها سوالاتی است که باید دست‌اندرکاران و مراجع ذیربط به آن پاسخ دهند تا جریان رقابتی پلتفرم‌ها در فضایی حرفه‌ای، منطبق بر عدالت و منلق، پیش برود، نه اینکه هر کسی که پول بیشتری پرداخت کند، ستاره‌های بیشتری جذب کند. ستاره‌بازی باید در سایه توجه به کیفیت فیلمنامه و ساخت اثر نمایشی پیش برسد، نه تجارت صرفاً! اینجا میدان فرهنگ و هنر است، نه پول‌پاشی و بیزینس.

۳. مشکلات پخش سریال‌ها

پلتفرم نماوا، به‌رغم تبلیغات گسترده‌ای که در خصوص پخش برخی سریال‌ها مانند «سوشون» داشت، نتوانست این‌سین پروژه‌ها را در زمان مقرر و با کیفیت مطلوب ارائه دهد. مدیرعامل این پلتفرم پیش‌تر اعلام کرده بود که این سریال برای پخش بین‌المللی آماده می‌شود و قرار بود در ایام نوروز ۱۴۰۳ منتشر شود. اما در نهایت، این سریال به دلایل نامشخص با تأخیر قابل توجهی روبه‌رو شد و به نظر می‌رسد مشکلات پشت پرده، از جمله مسائل مربوط به تهیه‌کننده و پلتفرم، عامل اصلی این تأخیر بوده است.

۴. ضعف در ساخت و برنامه‌ریزی

یکی دیگر از مشکلات عمده در پلتفرم نماوا، ضعف در برنامه‌ریزی و مدیریت تولید سریال‌هاست. در برخی موارد، سریال‌ها از نظر ساختاری و کیفی از سطح مطلوبی برخوردار

نبوده‌اند و این مسئله به عدم توجه کافی به کیفیت محتوا و اصول حرفه‌ای در تولید برمی‌گردد. این مشکل به‌ویژه زمانی آشکار می‌شود که پلتفرم در تلاش است تا به‌طور مداوم محتوای جدید به مخاطبان خود ارائه دهد و در این میان، گاهی کیفیت فدای سرعت در تولید می‌شود.

۵. سهم کم در تولید فیلم‌های داخلی

در حالی‌که پلتفرم نماوا در تلاش است تا با خرید و پخش فیلم‌های خارجی و برخی سریال‌های معروف، خود را در رده پلتفرم‌های پیشرو قرار دهد، این رویکرد موجب کاهش چشمگیر سهم تولیدات داخلی در این پلتفرم شده است. تولیدات داخلی کمتر مورد توجه قرار گرفته و بسیاری از مخاطبان از کمبود محتوای ایرانی با کیفیت مناسب گلایه دارند.

سرورسیدھی به فیلم شکست خورده «خائن‌کشی»!
یکی از اتفاقات عجیب در این پلتفرم، تبدیل فیلم‌های سینمایی شکست‌خورده در گیشه به مینی‌سریال است. این سیاست‌گذاری با فیلم «روز شد و با فیلم نازل و سطح پایین «خائن‌کشی» مسعود کیمیایی ادامه پیدا کرد. «خائن‌کشی»، که آخرین اثر مسعود کیمیایی به حساب می‌آید، از سوی بسیاری از منتقدان به عنوان یک دورهمی سلبریتی‌ها معرفی شد، نه اثری که بتوان آن را دنبال کرد.

چرا نماوا دیگر نمایی ندارد؟

نکته‌ای که در جریان تولید و انتشار پلتفرم نماوا به وضوح مشاهده می‌شود، وضعیت بحرانی‌ای است که این پلتفرم در آن قرار گرفته و به نظر می‌رسد از چرخه رقابتی شبکه نمایش خانگی خارج شده است. آنچه در نماوا به نوعی تخصص تبدیل شده، همکاری با نیروهای شکست‌خورده سینما و تلویزیون است. این روزها، چشم امید مخاطبان این پلتفرم به پخش سریال «سوشون» ترگس آبیار و همچنین «آزازیل» حسن فتحی دوخته شده است. با این حال، جزئیات زیادی از اثر جدید این کارگردان شناخته‌شده منتشر نشده است. تنها گفته شده که این سریال درامی پلیسی با فضای ملتپه است. اما باید دید آیا این پروژه می‌تواند باری از دوش نماوا بردارد یا خیر. اما نکته‌ای که لازم است در جمع‌بندی مطرح شود این است که چرا کاربران باید برای پلتفرمی که محتوای مناسسی ندارد، حق اشتراک ماهیانه پرداخت کنند؟ مگر نه اینکه نماوا و دیگر پلتفرم‌ها باید محصولات با کیفیت، اختصاصی و جذاب تولید کنند تا کاربران به حضور خود در پلتفرم ادامه دهند؟

آیا امروز شبکه نمایش خانگی حال و هوای مطلوبی دارد؟ به چند اثر قابل تعقیب که معمولاً به دو برنامه ترکیبی و یک سریال محدود می‌شود، آیا مخاطب پیگیر چنین پلتفرم‌هایی خواهد بود؟

فرهنگ و هنر

یادداشت

نخمه‌های جاودان؛ پیوند شعر و موسیقی در آینه فرهنگ‌ها

علی کلاتری

رابطه بین موسیقی و شعر یا ادبیات در فرهنگ‌های مختلف یکی از جذاب‌ترین و عمیق‌ترین موضوعات در مطالعات فرهنگی و هنری است. این رابطه نسه تنها از نظر تاریخی کهن است، بلکه در طول زمان به شکل‌های مختلفی تکامل یافته و در هر فرهنگ به شیوه‌ای منحصربه‌فرد نمود پیدا کرده است. موسیقی و شعر، هر دو، ابزارهایی برای بیان احساسات، افکار و داستان‌ها هستند و زمانی که با هم ترکیب می‌شوند، تأثیری عمیق‌تر و ماندگارتر بسر مخاطب می‌گذارند. در بسیاری از فرهنگ‌ها، شعر و موسیقی چنان در هم تنیده‌اند که جدایی آن‌ها تقریباً غیرممکن به نظر می‌رسد.

در فرهنگ‌های باستانی، شعر و موسیقی اغلب به عنوان بخشی از آیین‌ها و مراسم مذهبی یا اجتماعی استفاده می‌شد. برای مثال، در یونان باستان، شعرهای حماسی مانند ایلیاد و ادیسه هومر نه تنها به صورت نوشتاری، بلکه به صورت آواز و همراه با موسیقی اجرا می‌شدند. این شعرها به عنوان بخشی از سنت شفاهی، از طریق موسیقی آواز و از نسل‌ی به نسل دیگر منتقل می‌شدند. در فرهنگ ایرانی نیز، شعر و موسیقی همواره همراه با آهنگ‌های خاصی خوانده می‌شدند و به این ترتیب، تأثیر عمیق‌تری بر شنونده می‌گذاشتند. موسیقی سنتی ایرانی، با استفاده از دستگاه‌ها و گوشه‌های مختلف، فضای عاطفی و معنوی شعر را تقویت می‌کند و به آن عمق می‌بخشد.

در فرهنگ عربی نیز، شعر و موسیقی رابطه‌ای ناگسستنی دارند. شعر عربی، به ویژه در دوره جاهلیت و پس از آن، همواره با موسیقی همراه بوده است. قافیه و وزن شعر عربی به گونه‌ای است که به راحتی می‌توان آن را با آهنگ‌های مختلف خواند. موسیقی عربی نیز با استفاده از مقام‌های مختلف، احساسات و مفاهیم شعر را به شکلی هنرمندانه بیان می‌کند. در فرهنگ هندی، رابطه بین موسیقی و شعر در قالب سنت‌های مانند «غزل» و «بهجن» دیده می‌شود. در این سنت‌ها، شعرهای عرفانی و مذهبی بسا آهنگ‌های خاصی خوانده می‌شوند و به این ترتیب، پیام معنوی شعر به شنونده منتقل می‌شود.

در فرهنگ غربی نیز، رابطه بین موسیقی و شعر در طول تاریخ به شکل‌های مختلفی بروز کرده است. در قرون وسطی، شعرهای عاشقانه و مذهبی اغلب با موسیقی همراه می‌شدند و در قالب ترانه‌های محلی یا سرودهای کلیسایی اجرا می‌شدند.

در دوره رنسانس، موسیقی و شعر به عنوان دو هنر والا در کنار هم قرار گرفتند و آهنگسازانی مانند مونتووردی و باخ از اشعار شاعران بزرگ برای خلق آثار موسیقایی خود استفاده کردند. در دوره رمانتیسم، رابطه بین موسیقی و شعر به اوج خود رسید. شاعران بزرگی مانند گوته و شیلر الهام‌بخش آهنگسازانی مانند شوبرت و برامس بودند و موسیقی به عنوان ابزاری برای بیان احساسات شاعرانه مورد استفاده قرار گرفت.

در فرهنگ معاصر، رابطه بین موسیقی و شعر در قالب ترانه‌سرایی و موسیقی پاپ، راک، هپ‌هاپ و سایر سبک‌ها ادامه یافته است. ترانه‌ها، به عنوان شکلی از شعر مدرن، با موسیقی ترکیب می‌شوند و به این ترتیب، پیام‌های اجتماعی، سیاسی و عاطفی خود را به مخاطبان منتقل می‌کنند.

در بسیاری از سنوازد، ترانه‌ها به عنوان ابزاری برای اعتراض، بیان هویت و یا بازتاب تجربیات شخصی مورد استفاده قرار می‌گیرند. برای مثال، در موسیقی هپ‌هاپ، شعر و موسیقی به شکلی قدرتمند ترکیب می‌شوند تا مسائل اجتماعی مانند نژادپرستی، فقر و خشونت را به چالش بکشند. در فرهنگ‌های بومی و محلی نیز، رابطه بین موسیقی و شعر به شکل‌های مختلفی دیده می‌شود. در بسیاری از فرهنگ‌های آفریقایی، شعر و موسیقی به عنوان بخشی از سنت‌های شفاهی مورد استفاده قرار می‌گیرند. داستان‌ها، افسانه‌ها و تاریخ قبیله‌ها از طریق شعر و موسیقی از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شوند. در فرهنگ‌های بومی آمریکای لاتین نیز، شعر و موسیقی در قالب ترانه‌های محلی و آیین‌های مذهبی با هم ترکیب می‌شوند و به این ترتیب، هویت فرهنگی و تاریخی این جوامع حفظ می‌شود.

رابطه بین موسیقی و شعر نه تنها از نظر هنری، بلکه از نظر روانشناختی نیز قابل بررسی است. موسیقی و شعر هر دو قادرند احساسات عمیق انسانی را برانگیزند و به این ترتیب، تأثیری ماندگار بر شنونده یا خواننده بگذارند. ترکیب این دو هنر، تأثیر آن‌ها را چند برابر می‌کند و به مخاطب اجازه می‌دهد تا در یک تجربه چندحسی غوطه‌ور شود. این رابطه در فرهنگ‌های مختلف به شکل‌های گوناگونی بروز کرده است، اما در همه آن‌ها یک چیز مشترک است: موسیقی و شعر، زمانی که با هم ترکیب می‌شوند، قادرند عمیق‌ترین احساسات و مفاهیم انسانی را بیان کنند و به این ترتیب، میراث فرهنگی و هنری بشر را غنی‌تر سازند. میراث فرهنگی و هنری این جوامع است، بلکه خود از طریق هنر است. این رابطه، چه در قالب سنت‌های باستانی و چه در شکل‌های مدرن، همچنان به عنوان یکی از قدرتمندترین ابزارهای بیان هنری باقی مانده است و به سا یادآوری می‌کند که موسیقی و شعر، در کنار هم، قادرند جهانی از معنا و احساس خلق کنند.

و معمولاً با دست نواخته می‌شود.این سازه‌ها نه تنها به عنوان ابزارهای موسیقایی بلکه به عنوان نمادهایی از فرهنگ و هنر هر منطقه شناخته می‌شوند و نقش مهمی در حفظ هویت فرهنگی مردم دارند

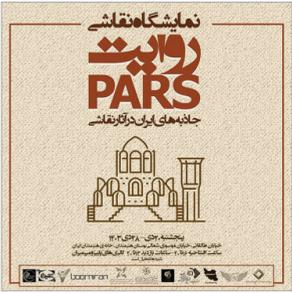
اشعار موسیقی فولک معمولاً به زبان محلی نوشته می‌شوند و موضوعاتی مانند عشق، طبیعت، زندگی روزمره، و داستان‌های محلی را شامل می‌شوند. این نوع موسیقی اغلب در مراسم‌های خاص مانند عروسی‌ها، جشن‌ها و مناسبت‌های مذهبی اجرا می‌شود و بخشی از آداب و رسوم محلی را تشکیل می‌دهد. موسیقی فولک ایرانی نه تنها یک هنر بلکه بخشی از هویت فرهنگی مردم ایران است. این نوع موسیقی به انتقال تاریخ، داستان‌ها و تجربیات نسل‌ها کمک کرده و همچنان در زندگی روزمره مردم نقش مهمی ایفا می‌کند.در سال‌های اخیر، هنرمندان معاصر تلاش کرده‌اند تا موسیقی فولک را با سبک‌های مدرن ترکیب کنند و به این ترتیب به جذب نسل جوان‌تر کمک کنند. همچنین، تلاش‌هایی برای حفظ و ثبت این نوع موسیقی به عنوان یک میراث فرهنگی صورت گرفته است.موسیقی فولک ایرانی به عنوان یک گنجینه فرهنگی، همواره مورد توجه محققان و هنرمندان داخلی و بین‌المللی قرار داشته است اما کارشناس موسیقی محلی می‌گوید «جوانان دیگر به سمت یادگیری این نوع موسیقی نمی‌روند و بیشتر یادگیری سازه‌ای کلاسیک و غربی را دنبال می‌کنند که باید فکری برای نجات این موسیقی کرد.»

از این مدرس خوشنویسی تاکنون بیش از ۱۴ جلد کتاب آموزشی و کتابت آثار بزرگ ادبی همچون رباعیات خیام، گلستان سعدی و دیوان حافظ، منتشر شده است. همچنین عزت‌پور طی سال‌ها بصورت انفرادی و گروهی، نمایشگاه‌های متعددی در داخل و خارج از کشور برگزار کرده است.

شاعران کرد و فارسی زبان مواجه خواهند شد فاتح عزت‌پور، متولد سال ۱۳۳۷ در سنندج و دارنده مدرک استادی از انجمن خوشنویسان استان ایران است. عزت‌پور دارای نشان درجه یک هنری (دکتری) از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و هنر و فرهنگ کارشناسی علوم اقتصادی از دانشگاه علامه طباطبایی است.

به گزارش روابط عمومی موسسه تصویر شهر، این نمایشگاه انفرادی خوشنویسی آثار نستعلیق، از ساعت ۱۵ جمعه ۲۱ دی ۱۴۰۳ افتتاح می‌شود و تا ۲۸ دی هر روز از ساعت ۱۵ تا ۲۰ دایر خواهد بود. علاقمندان به خوشنویسی در این نمایشگاه با مجموعه‌ای از آثار نستعلیق با اشعاری از

قاب‌هایی از جاذبه‌های ایران در خانه هنرمندان

این نمایشگاه از پنجشنبه ۲۰ دی ۱۴۰۳ تا جمعه ۲۸ دی ۱۴۰۳ هر روز از ساعت ۱۳ تا ۲۰ (به‌جز شنبه‌ها) در گالری‌های پاییز و میرمیران خانه هنرمندان ایران برپا خواهد بود.

۱

۲

۳

۴

۵

۶

۷

۸

۹

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

۵۶

۵۷

۵۸

۵۹

۶۰

۶۱

۶۲

۶۳

۶۴

۶۵

۶۶

۶۷

۶۸

۶۹

۷۰

۷۱

۷۲

۷۳

۷۴

۷۵

۷۶

۷۷

۷۸

۷۹

۸۰

۸۱

۸۲

۸۳

۸۴

۸۵

۸۶

۸۷

۸۸

۸۹

۹۰

۹۱

۹۲

۹۳

۹۴

۹۵

۹۶

۹۷

۹۸

۹۹

۱۰۰